

Som captaires de llum

Dc, 24/12/2014 per Catalunya Religió

Com cada Nadal, publiquem el [missatge](#) que envia el superior general dels maristes, el català Emili Turú.

Missatge de Nadal 2014 del superior general dels Germans Maristes

"Al principi existia el qui és la Paraula. La Paraula estava amb Déu i la Paraula era Déu. En ell hi havia la vida, i la vida era la llum dels homes. La llum resplendeix en la foscor, i la foscor no ha pogut ofegar-la." (Joan 1, 1. 4-5)

([Emili Turú](#)) Llum i foscor són dos conceptes profundament inscrits en la psicologia humana. Dos conceptes que destaquen el contrast entre dues realitats irreconciliables. On regna la llum, està exclosa la foscor. On hi ha foscor, està desterrada la llum.

D'altra banda, sabent l'important que és la llum per al desenvolupament dels diferents ecosistemes del planeta terra, sembla lògic que, des de sempre, la llum aparegui associada a la vida, i la foscor, a la mort. Justament per aquest motiu, els pobles antics celebraven de diferents maneres, especialment amb grans fogueres, el triomf del sol sobre la nit. Així era pel solstici d'hivern, data en què els dies comencen a fer-se més llargs.

L'Església fixà la celebració del naixement de Jesús propera al solstici de desembre, donant-li el mateix caràcter simbòlic: amb la vinguda de Jesús renaixen l'esperança i la llum en el món. Ho celebrarem amb joia el proper 25 de desembre: arriba Jesús, a qui reconeixem i confessem com a llum del món.

Nadal no és simplement el record d'un esdeveniment de fa més de 2000 anys, sinó que connecta profundament amb les aspiracions més profundes i íntimes del cor humà: desig de llum, de vida plena per a si mateix i per a totes les persones del planeta. Tanmateix, la nostra experiència diària ens confronta amb realitats on conviuen la llum i les tenebres, el bé i la maldat, de la mateixa manera com

coexisteixen en el cor de cadascú de nosaltres: Si allò que en tu ha de ser llum és fosc, que en serà, de gran, la fosc! (Mt 6, 23)

La llum resplendeix en la fosc, i la fosc no ha pogut ofegar-la. Contra tot pronòstic, tot i que les notícies quotidianes semblen contradir-ho, nosaltres creiem fermament que la vida és més forta que la mort; que la llum venç l'obscuritat.

Aquesta va ser, probablement, l'experiència dels constructors de New Grange, al nord de Dublín (Irlanda). Es tracta d'un enorme túmul, d'uns 80 metres de diàmetre, que data de l'època del Neolític, ara fa uns cinc mil anys.

La seva estructura està composta d'unes 280.000 tones de pedres de riu. La pedra blanca que l'envolta es transportà des de la costa, a uns 80 quilòmetres.

Aquest lloc s'ha fet popular, sobre tot, a causa del fenomen que es pot contemplar cada any el dia 21 de desembre, solstici d'hivern a l'hemisferi nord. Sobre la porta d'entrada a la tomba hi ha un finestró alineat amb el sol naixent d'aquest dia, de manera que els raigs de llum, amb tota la seva força, entren per aquest forat i recorren tot el passadís fins arribar al centre de la càmera mortuòria. Aquell espai, totalment a les fosques durant la resta de l'any, s'inunda de llum durant uns vint minuts.

Al llarg de cinc mil anys, cada 21 de desembre, com volien els constructors de New Grange, la llum ha vençut la fosc interior del túmul. Em sembla una imatge preciosa per expressar el profund desig de llum que ens habita i la convicció que les tenebres no tenen la darrera paraula.

Luigi Verdi, comentant el passatge evangèlic de la guarició del cec Bartimeu, diu: "Bartimeu és un captaire de llum, com tots nosaltres... assegut en una cantonada del camí, crida, com ho fem nosaltres; tot el que no és capaç de dansar a flor de llavis o a flor de pell, crida des del fons de l'ànima. Coneixem prou bé aquest crit que duem ben endins; cadascú té a la seva ànima un xiscle de dolor, un reclam per tal que algú vegi els nostre patiment i s'aturi a mirar-nos. Les tenebres de Bartimeu reclamen una carícia, com ho fa la nostra pròpia fosc."

Som captaires de llum, reconeixem en el més profund de nosaltres mateixos un buit, una ferida que no ha cicatritzat, una set insaciable. Tot sovint cedim a la temptació d'omplir aquest buit acumulant possessions materials o sabers intel·lectuals; en no aconseguir-ho, augmenta la nostra frustració.

La celebració d'aquest Nadal ens ofereix una meravellosa oportunitat per créixer en la convicció que les nostres tenebres no son més que una intensa enyorança de la llum.

Et desitjo, doncs, un any 2015 molt feliç, en la recerca compartida d'aquesta llum. Ens espera un camí que renuncia a respostes ràpides, d'efectes anestèsics, però que opta per la calma i el silenci pacient, capaços de perforar a poc a poc la superficialitat i conduir-nos al més profund de nosaltres mateixos.

De noche iremos, de noche,
sin luna iremos, sin luna,
que para encontrar la fuente
sólo la sed nos alumbra.

Luis Rosales, Retablo de Navidad

Amb els meus millors desitjos per a tu i els teus, bon Nadal!

Emili Turú. *Superior General dels Germans Maristes*